

være en bestemt maksimumstørrelse for butikkerne, alligevel skal fastlægges en vis standard, og hvor der, hvis man fraviger den, så skal være en konkret begrundelse som den, hr. Flemming Hansen anfører, og som vi alle må anerkende som legitim. Det synes jeg ville være godt.

Og jeg vil sige ligeud, at jeg synes, jeg hørte hr. Martin Glerup og hr. Jørn Jespersen nævne det samme, nemlig at det, at vi regelmæssigt her i Folketinget har en diskussion om disse spørgsmål, må være i alles interesse, og det vil sige, at det ikke kun skal være i flertallets interesse, men også i mindretallets, så vi kan være sikre på, at tingene bliver fulgt op og bliver set på.

Med det, jeg har sagt, tror jeg at jeg også har svaret hr. Flemming Hansen, og jeg synes, det er helt fair, at man vil studere de svar, der bliver givet. Og vi vil gå ind i en dialog.

Kunsten er at løse en national opgave gennem en kvalitativ lokal planlægning med ret og pligt og ansvar, men også frihed i de lokale samfund. Det er det, der er den vanskelige opgave. Men jeg mener, at vi har løst det på andre områder, og jeg adskiller mig ikke fra hr. Hans Christian Schmidt med hensyn til at have fuld tillid til de kommunale instanser. Tværtimod har jeg stor tillid til dem, men min erfaring siger mig, at når det gælder folk, som man har tillid til, er det klogt også at turde have forventninger til dem.

For det er ikke udtryk for respekt, at man ingen forventninger har til dem, og jeg har forventninger til dem, og jeg tør stille nogle præcise målsætninger op, som vi så kan diskutere her i Folketinget, og jeg glæder mig over, at det lovforslag, regeringen har lagt frem, ikke bare synes at have støtte her i Tinget, men også har en meget bredt funderet støtte i den danske befolkning.

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg synes somme tider, at det er lidt ærgerligt, at ministeren ikke i højere grad belastes af, at han lytter til, hvad der bliver sagt, for det ville måske tjene ham en gang imellem, for man får jo hen ad vejen skudt nogle synspunkter i skoene, når ministeren taler sig varm.

Og en af de ting, som jeg synes står klart, efter at ministeren har sagt, hvad han vil med denne lovgivning, er i hvert fald, at han er af den opfattelse, at tillid er godt, men at kontrol er dobbelt så godt.

Det er jo sandhedens time, og det er i orden at sige det på den måde, men det gennemsyrrer hele hans tale, også med hensyn til hans under-

vurdering af politikerne i kommunerne og amterne: De har ikke kunnet klare det, og man skal have forventninger til dem, og man skal stille krav til dem. Jamen det er jo politikere, der kender forholdene derude!

Og hvor ville det have været befriende, hvis ministeren så på det tidspunkt havde sagt: Jeg er da klar over, at fordi vi ikke har gjort alt det, som vi skulle have gjort for landdistrikterne helt fra 1993, hvor vi udgav vores lille grønne hæfte – intet har vi udrettet – kan jeg selvfølgelig ikke bare komme med det her om storcenterne og så tro, at vi har betalt prisen. Nej, vi må ændre planloven, sådan at det igen bliver muligt at bo derude.

For sagen er jo den, at der i planloven er så snærende bånd, at det er dybt problematisk at få lov til at bosætte sig ude i landområderne, fordi man har en filosofi om, at dem vil man ikke ændre.

I stedet bruger man megen tid på at fortælle, hvem der gjorde hvad, og hvornår det skete og i hvilket møde. Det går man meget op i, men det hjælper jo ikke på fremtiden.

Jeg vil gerne påtage mig det ansvar, som vedrører Venstre og den borgerlige regering, der har siddet med de beslutninger, men det må vi jo ikke blive hængende i. Vi skal have visioner og søge at fremme udviklingen. Det er det, vi skal i gang med.

Og hvad er så visionerne her? Ja, jeg kan undre mig over, at ministeren kan komme med det svar på det indlæg, som kom fra hr. Flemming Hansen, at man vil kigge lidt på det, der hedder særlig pladskrævende varegrupper, for ministeren ved jo præcis, hvad det er, og jeg vil her citere fra bemærkningerne til lovforslagets § 5 d:

»Særlig pladskrævende varegrupper er f.eks. tømmer, større bygningsmaterialer og biler.«

Og så nævner man helt konkret, hvad det ikke er:

»Derimod er varegrupper som f.eks. fødevarer, tøj, legetøj, babyudstyr, tv/radio, edb, foto, hårde hvidevarer og møbler, tæpper, boligtilbehør og isenkram ikke omfattet af begrebet.«

Det er jo ikke sådan, at man bare har sagt, at man ikke rigtig ved, hvad det indeholder, for man har jo konkret pindet ud, hvad det ikke indeholder, og så er det selvfølgelig ikke særlig tilfredsstillende, at man nu siger, at det da godt kan være, at det skal laves om, for så er det jo udtryk for, at dette lovforslag ikke skulle have været hastet igennem en førstebehandling inden